

DZIESIĘĆ PODSTAW TAJEMNEJ MANTRY I INNE WYBRANE NAUKI

Tłumaczenie Jacek Sieradzan

Cykl głębokich rad w pytaniach i odpowiedziach

NAMO GURU

Wielki mistrz Padmakara urodził się w kwiecie lotosu, niesplamiony przez fizyczne łono. Po przejściu przez wiele rodzajów praktyk ascetycznych, osiągnął w końcu poziom Vidjadhary, na którym pozostaje, po przerwaniu rzeki narodzin i śmierci. Naucza 84 000 bram do Dharmy. Rozumie języki sześciu klas istot i ośmiu klas bogów i demonów. Swoim głosem, który przypomina głos Brahmy, przynosi pożytek wszystkim istotom. Jego umysł posiada urzeczywistnienie całkowitej wszechwiedzy. Zrozumiał naturę, która przekracza powstawanie i zanik, nie dzieli też stronnictwo natury rzeczy. Ponieważ z niego wypływają wszystkie upragnione właściwości, jest podstawą i źródłem wszystkiego co znakomite. Posiada skuteczne metody pozwalające poskramiać wszystkie istoty. Jego aktywność przywołuje umysły Sugatów, Sugata (tyb: <lbde bar gshegs pa>) to ten, który odszedł w błogości. Synonim Buddy. kontroluje siły życiowe i serca ośmiu klas bogów i demonów. Padmakara urodził się w położonej na oceanie wyspie i rządził królestwem Uddijany. Praktykował na ośmiu polach kremacyjnych. Po przejściu ascetycznych praktyk w Indii, dzięki swemu współczuciu przybył do Tybetu. Spełnił życzenia króla Tybetu i ustanowił pokój w królestwach Indii i Tybetu. Dobry ten mistrz przyjął na swą duchową partnerkę mnie, Panią Tsogyal, księżniczkę z Kharchen, od czasu gdy skończyłam trzynaście lat. Byłam zwykłą dziewczyną, która posiadała wielką ufność, wielkie współczucie, altruistyczną postawę umysłu, stałość i bystry umysł. Przez 111 lat Ten sposób liczenia bierze każde pół roku za pełen rok. Inne źródła podają, że Padmakara przebywał w Tybecie dokładnie 55 lat i wymieniają nazwy wszystkich miejsc i ilość miesięcy, w których przebywał w danym miejscu. mistrz przebywał w Tybecie, a ja usługiwałam i zadowalałam go. Nie pomijając niczego, udzielił mi pełnego wyciągu ze swych ustnych wyjaśnień, będącego istotą jego umysłu. W ciągu tego czasu zebrałam i zobowiązałam się spisać wszystkie nauki, jakich mi udzielił, a następnie ukryłam je jak cenne skarby. Liczby nauk jaka znajduje się w każdej sekcji tego rozdziału nie powinno się brać zbyt dosłownie. Wydaje się, że wieki kopiowania tych pism sprawiły, że niektóre fragmenty zaginęły.

DZIESIĘĆ PODSTAW TRENINGU

Mistrz powiedział: Praktykując Dharmę, musisz się doskonale wyćwiczyć w

dziesięciu podstawach treningu. Pani spytała: Czym jest tych dziesięć podstaw treningu? Mistrz odparł: Dzięki pogładowi musisz przemienić się i osiągnąć zrozumienie wszystkich nauk, jak wzbijający się w niebo ptak Garuda. Dzięki postępowaniu musisz osiągnąć pewność, która sprawi, że nie będziesz się obawiać niczego jak słoń wchodzący do wody. Musisz praktykować w stanie samadhi, oczyszczając ciemności niewiedzy jak lampa świecąca w ciemnym pokoju. Dzięki wyjaśnieniom musisz osiągnąć cel, wyzwalaając wszystkie zjawiska w swojej naturze, co przypomina znalezienie klejnotu spełniającego życzenia. Musisz stopniowo przejść przez przekazy mocy, uwalniając się od strachu spadnięcia w samsarę jak wstępujący na tron książę. Dzięki ślubowaniom samaja musisz utrzymywać podstawę, nie pozwalając, aby którekolwiek z twych działań zostało zmarnowane, co przypomina żyzną ziemię. Dzięki uczeniu się musisz wyzwolić swoją istotę, aby stać się adeptem we wszystkich aspektach Dharmy, jak uwolniony z łańcucha szlachetny rumak. Musisz porównać wszystkie źródła i zrozumieć wszystkie filozoficzne szkoły Dharmy jak szukająca ula pszczoła. Musisz połączyć je w jeden istotny punkt, zrozumieć, że wszystkie niezliczone nauki mają ten sam smak jak kupiec zbierający razem zyski. Musisz osiągnąć wybitność w wiedzy, jasno i dokładnie zrozumieć znaczenie wszystkich nauk, co przypomina dotarcie na szczyt Góry Sumeru. Tybetańczycy, którzy pragną uczyć się, ale nie ćwiczą się w tych punktach, nie poznają istotnego znaczenia, ale staną się sekciarskimi praktykującymi. Dzieje się tak dlatego, ponieważ praktykujący popełniają błąd i nie stają się adeptami w tych dziesięciu podstawach treningu.

DZIESIĘĆ BŁĘDÓW

Mistrz Padma powiedział: Jeżeli nie staniesz się adeptem dziesięciu podstaw treningu, popełnisz dziesięć błędów, wskutek czego nie odniesiesz sukcesu w praktyce Dharmy. Pani spytała: Jakie są to błędy? Mistrz powiedział: Jeżeli nie przemienisz się za sprawą poglądu, wówczas możesz popełnić błąd niepewności - znajdziesz się w niechcianym miejscu. Jeżeli za sprawą postępowania nie znajdziesz pewności, to popełniony błąd nie pozwoli ci na zjednoczenie poglądu i postępowania. Jeżeli nie wiesz jak praktykować za sprawą samadhi, nie postrzeżesz natury Dharmaty. Jeżeli nie osiągniesz celu za sprawą ustnych wyjaśnień, nie dowiesz się jak praktykować. Jeżeli nie przejdziesz stopniowo przez przekazy mocy, nie będziesz odpowiednią osobą do praktykowania Dharmy. Jeżeli nie zachowujesz podstawy za sprawą ślubowań samaja, zasiejesz nasiona, które poskutkują odrodzeniem się w świecie piekielnym. Jeżeli nie wyzwolisz swojej istoty dzięki uczeniu się, nie poczujesz smaku Dharmy. Jeżeli nie porównasz wszystkich źródeł, nie przedrzesz się przez sekciarstwo szkół filozoficznych. Jeżeli nie połączysz ich w jeden istotny punkt, nie zrozumiesz rdzenia Dharmy. Jeżeli nie osiągniesz wybitności w wiedzy, nie postrzeżesz natury Dharmy. Tak zwani duchowi nauczyciele, którzy sami nie ćwiczyli się w praktyce Dharmy,

nie rozumieją, że Dharma jest wolna od sekciarskich ograniczeń i atakują się z wielkimi uprzedzeniami. Ponieważ istnienie wszystkich pojazdów jest zasadne, nie angażuj się w kłótnie. Spocznij wygodnie.

KLUCZOWE PUNKTY

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dharma, musisz posiadać dziesięć kluczowych punktów. Pani spytała: Jakich jest tych dziesięć kluczowych punktów? Mistrz powiedział: Musisz posiadać kluczowy punkt przypominającej rzekę, wolnej od wahań ufności. Musisz posiadać kluczowy punkt przypominającego słońce, wolnego od wrogości współczucia. Musisz posiadać kluczowy punkt przypominającej źródło pitnej wody, wolnej od uprzedzeń szczodrości. Musisz posiadać kluczowy punkt przypominającej krystalową kulę, wolnej od skaz samaji. Musisz posiadać kluczowy punkt przypominającego przestrzeń, wolnego od stronniczości poglądu. Musisz posiadać kluczowy punkt przypominającej niebo o świcie, wolnej od przejrzystości czy zaciemnień medytacji. Musisz posiadać kluczowy punkt postępowania wolnego od akceptacji i odrzucania, jak psy i świnie. Musisz posiadać kluczowy punkt owocu wolnego od porzucania czy osiągnięcia, co przypomina przybycie na wyspę cennego złota. Musisz tęsknić za Dharma jak głodna osoba złażniona jedzenia lub spragniona osoba szukająca wody. W każdym razie wygląda na to, że ludzie nie uznają praktyki Dharmy za swój główny punkt, a zamiast tego koncentrują się na gromadzeniu bogactw. Ponieważ w chwili śmierci nie zabierzesz z sobą majątku, dlatego upewnij się, że nie spadniesz do niższych światów.

DZIESIĘĆ RODZAJÓW BYCIA POWIERZCHOWNYM

Mistrz Padma powiedział: Jest wielu takich ludzi, którzy pozwalają, by ich praktyka Dharmy stała się powierzchowna. Pani spytała: W jaki sposób? Mistrz powiedział: Powierzchowne jest recytowanie pism bez ufności. Powierzchowny jest altruizm bez współczucia. Powierzchowna jest szczodrość bez uwolnienia się od skąpstwa. Powierzchowne jest bycie tantrykiem, który nie dotrzymuje samaji. Powierzchowne jest bycie mnichem, który nie dotrzymuje ślubowań. Powierzchowne jest bycie szlachetnym bez medytacji. Powierzchowne jest posiadanie wiedzy bez praktykowania Dharmy. Powierzchowne jest angażowanie się w Dharma, która nie posiada istoty praktyki. Powierzchowne jest nauczanie innych, jeśli nie postępuje się w zgodzie z Dharma. Powierzchowne jest udzielanie rad, których się osobiście nie przestrzega. W każdym razie moje uszy są zmęczone słuchaniem "uczonych" ludzi, którym praktyka Dharmy nie poskramia umysłów, lecz po prostu dodaje przeszkadzających emocji. Cokolwiek tacy ludzie powiedzą, nie będzie niczym innym jak tylko powierzchowną mową.

DZIESIĘĆ RODZAJÓW PRZESADY

Mistrz Padma powiedział: Podczas praktyki Dharmy można się zetknąć z dziesięcioma rodzajami przesady. Pani spytała: W jaki sposób? Mistrz powiedział: Przesadą jest utrzymywanie, że zna się Dharma, jeżeli nie słuchało się nauk. Przesadą jest utrzymywanie, że posiada się moce, jeżeli nie praktykowało się sadhany. Przesadą jest utrzymywanie, że otrzymało się błogosławieństwa, jeżeli nie posiada się oddania. Przesadą jest utrzymywanie, że osiągnęło się Stan Buddy, jeżeli się nie medytowało. Przesadą jest utrzymywanie, że znalazło się mistrza, jeżeli mu się nie służyło. Przesadą jest utrzymywanie, że uzyskało się wyzwolenie dzięki naukom, które nie mają linii przekazu. Przesadą jest utrzymywanie, że uzyskało się realizację bez ustnych wyjaśnień. Przesadą jest utrzymywanie, że wyzwoliło się swoją istotę bez wykonywania jakiegokolwiek praktyki. Przesadą jest utrzymywanie, że praktykuje się bez cierpliwości. Przesadą jest utrzymywanie, że posiada się pomyslnie okoliczności, jeżeli nie dotrzymuje się samaji. W każdym razie ludzie, którzy pragną praktykować bez podjęcia trudów praktyki, są zwykłymi samochwałami, którzy nie osiągną sukcesu.

UNIKANIE DZIESIĘCIU BŁĘDÓW

Mistrz Padma powiedział: Podczas praktykowania Dharmy należy się upewnić, że nie popełnia się dziesięciu błędów. Pani spytała: Co to za błędy? Mistrz powiedział: Jeśli nawet praktykujesz medytację, ale nie stała się ona remedium na przeszkadzające emocje i myśli, popełniasz błąd, który polega na nie wprowadzeniu w czyn ustnych wyjaśnień. Jeśli nawet rozpoznałaś swój umysł, ale nie uwolniłaś swojej świadomości od stronniczości, jest to błąd nie spotkania się ze szczegółowymi wyjaśnieniami. Jeśli nawet posiadasz silne oddanie, ale nie otrzymałaś błogosławieństw, jest to błąd nie posiadania związku z urzeczywistnionym mistrzem. Nawet jeśli dokładasz wielkich starań, ale twoja praktyka nie posuwa się naprzód, jest to błąd, który polega na tym, że twój umysł nie w pełni się oczyścił. Jeżeli czujesz się zmęczona zaangażowaniem się w duchową praktykę, popełniasz błąd nie rozpoznania naturalnego stanu świadomości. Nawet jeśli praktykujesz, ale twój umysł jest wciąż rozproszony, popełniasz błąd, który oznacza brak zaufania do medytacji. Jeżeli doświadczenie nie powstaje bezpośrednio w twoim stanie umysłu, oznacza to, że zabłąkałaś się tylko w stanie śamatha. Jeżeli w twojej istocie nie powstaje moc świadomości, popełniasz błąd nieznajomości wykorzystania zjawisk jako pomocy na ścieżce. Jeżeli masz trudności z odcięciem przywiązań do przeszkadzających emocji, popełniasz błąd nieznajomości sposobu wykorzystania pięciu trucizn jako ścieżki. Jeżeli nie możesz poradzić sobie z cierpieniem i trudnościami, popełniasz błąd nieznajomości sposobu odwrócenia swojego umysłu od samsary.

W każdym razie, jeżeli utrzymujesz, że praktykujesz Dharma, a jesteś wypełniona błędami, czy istnieje jakaś szansa, aby kiedykolwiek udało ci się

napotkać pozytywne okoliczności?

DZIESIĘĆ POZYTYWNYCH WŁAŚCIWOŚCI

Mistrz Padma powiedział: Potrzebujesz dziesięciu pozytywnych właściwości jako oznakę praktykowania Dharmy. Pani spytała: Czym są te pozytywne właściwości? Mistrz odparł: Jeżeli przewyciężysz dyskursywne myślenie, jest to oznaka rozpoznania naturalnego stanu świadomości. Jeżeli mądrość istoty umysłu manifestuje się bez stronniczości, jest to oznaka skuteczności ustnych wyjaśnień. Jeżeli postrzegasz swojego mistrza jako prawdziwego Buddę, jest to oznaka pobudzenia oddania dla mistrza. Jeżeli bez przeszkód otrzymujesz błogosławieństwa, jest to oznaka, że linia siddhów nie została przerwana. Jeżeli z wysiłkiem stosujesz świadomość i nie napotykając na przeszkody potrafisz zmienić swój stan umysłu, jest to pozytywna oznaka wyćwiczenia pełnej mocy świadomości. Jeżeli nie odczuwasz zmęczenia, mimo iż praktykujesz dzień i noc, jest to pozytywna oznaka osiągnięcia kluczowego punktu prany-umysłu. Jeżeli bez względu na to, czy praktykujesz, czy też nie, nie pojawiają się żadne różnice w przejrzystości, jest to oznaka uzyskania pewności w medytacji. Jeżeli jesteś w stanie pamiętać o Dharmacie, bez względu na to jakie myśli czy zjawiska ci się pojawiają, jest to oznaka, że wykorzystywałaś zjawiska jako pomoc na ścieżce. Jeżeli nie powstaje zombie przeszkadzających emocji, albo jeśli nawet powstaje i natychmiast się uspokaja, jest to oznaka spontanicznego pokonania pięciu trucizn. Jeżeli nie jesteś podatna na cierpienie i trudności, jest to zrozumienie, że nietrwałość jest cechą charakterystyczną samsary. W każdym razie, jeżeli w twojej istocie powstanie Dharma, wraz z nią wyłonią się zalety. Tybetańczycy, którzy nie posiadają ufności, pilności bądź inteligencji, będą mieli trudności z zobaczeniem powstających w nich zalet.

DZIESIĘĆ OZNAK

Mistrz Padma powiedział: Kiedy bierzesz sobie Dharwę do serca, pojawia się dziesięć oznak. Pani spytała: Co to za oznaki? Mistrz powiedział: Jeżeli maleje twoje Ignięcie, jest to oznaka wypędzenia złego ducha dualistycznego skupienia się na konkretnej rzeczywistości. Jeżeli twoje przywiązanie wzrasta nieznacznie, jest to oznaka uwolnienia się od ambicjonalnych pragnień. Jeżeli maleją twoje przeszkadzające emocje, jest to oznaka wewnętrznego uspokojenia się pięciu trucizn. Jeżeli maleje twój egoizm, jest to oznaka wypędzenia złego ducha Ignięcia do ego. Jeżeli jesteś wolna od zakłopotania i nie posiadasz żadnego punktu odniesienia, jest to oznaka załamania się twojej iluzorycznej percepcji. Jeżeli jesteś wolna od pojęć medytującego i obiektu medytacji i nigdy nie tracisz z oczu swojej wrodzonej natury, jest to oznaka spotkania matki Dharmaty. Odnosi się to do "światłości matki" (<Ima'i 'od gsa>), światłości podłoża naturalnego stanu, wrodzonego wszystkim czującym istotom jako ich oświecona istota.

Jeżeli wszystko co postrzegasz, powstaje jako bezstronne, indywidualne doświadczenie, jest to oznaka osiągnięcia sedna poglądu i medytacji. Jeżeli rozpoznajesz nierozdzielność samsary i Nirwany, jest to oznaka, że pojawiło się w tobie pełne urzeczywistnienie. Krótko mówiąc, jeżeli nie ma w tobie lgnięcia nawet do własnego ciała, jest to oznaka całkowitego uwolnienia się od przywiązania. Jeżeli pozostajesz nie dotknięty przez cierpienie i trudności, jest to oznaka zrozumienia, że zjawiska są złudzeniem. Jeżeli w niewielkim tylko stopniu interesujesz się ośmioma światowymi dharmami, jest to oznaka rozpoznania natury umysłu. W każdym razie, jeżeli twoje wewnętrzne oznaki ujawniają się na zewnątrz, przypomina to wypuszczające liście drzewo. Kiedy inni ludzie dostrzegają zewnętrzne oznaki, przypomina to dojrzały owoc drzewa, który można zjeść. Jest wielu praktykujących Dharmę, którzy nie posiadają nawet jednej pozytywnej cechy. Ludzie urzeczywistnieni są wyjątkową rzadkością, dlatego istotne jest dokładanie starań, by ćwiczyć się w praktyce medytacyjnej.

DZIESIĘĆ FAKTÓW

Mistrz Padma powiedział: Dla wszystkich, którzy praktykują Dharmę, istnieje dziesięć faktów. Pani spytała: Jakie to fakty? Mistrz powiedział: Jeżeli obecność nauk Buddy zbiega się z osiągnięciem przez daną osobę nauk Buddy, to fakt ten oznacza, że w poprzednich żywotach skompletowało się nagromadzenia. Jeżeli zainteresowana Dharmą osoba spotyka mistrza, który posiada ustne wyjaśnienia, jest to fakt przypominający ślepcę znajdującego klejnot spełniającego życzenia. Jeżeli osiągnięcie w pełni wyposażonego ludzkiego ciała zbiega się z ufnością i inteligencją, jest to fakt, z którego wynika, że przebudzeniu uległa karmiczna ciągłość twojego poprzedniego treningu. Jeżeli jesteś bogata, a równocześnie spotykasz żebraków, jest to fakt mówiący, że nadszedł czas na okazanie doskonałej szczodrości. Jeżeli jezioro cierpienia przelewa się w chwili, w której próbujesz się zaangażować w duchową praktykę, wskazuje to na fakt oczyszczenia przez siebie negatywnej karmy i splamień. Jeżeli próbując skierować swój umysł ku Dharmie, spotykasz się z niczym nieumotywowaną wrogością, to fakt ten oznacza, że spotkałeś przewodnika, który poprowadzi cię na ścieżce cierpliwości. Jeżeli zrozumienie nietrwałości uwarunkowanych rzeczy i posiadanie doskonałej ufności zbiega się u ciebie z otrzymaniem głębokich wyjaśnień, fakt ten oznacza, że nadszedł czas odwrócenia umysłu od życia światowej osoby. Jeżeli strach przed śmiercią zbiega się u ciebie ze śmiercią innej osoby, fakt ten oznacza, że nadszedł czas na powstanie wyjątkowej ufności. W każdym razie, jeżeli planujesz najpierw spełnić światowe cele, a dopiero potem zaangażować się w praktykę Dharmy, byłoby to zdumiewające, gdyby ci się udało! W ten sposób niewielu wyzwoliło się z samsary.

SIEDEM WYPACZEŃ

Mistrz Padma powiedział: Podczas praktyki Dharmy można napotkać siedem rodzajów wypaczeń. Pani spytała: O jakie wypaczenia chodzi? Mistrz powiedział: Jeżeli posiadasz niewielką ufność i dużą inteligencję, powstaje wypaczenie, wskutek którego zaczniesz się uważać za nauczyciela. Jeżeli masz wielu słuchaczy, a posiadasz o sobie wielkie mniemanie, powstaje wypaczenie, które każe ci się uważać za duchowego przyjaciela. Jeżeli udajesz, że posiadasz najwyższe właściwości, ale nie wzięłaś sobie do serca Dharmy, powstaje wypaczenie, które każe ci się uważać za przywódcę. Jeżeli udzielasz ustnych wyjaśnień, ale sama ich nie praktykujesz, powstaje wypaczenie, które każe ci się uważać za nieczułego "eksperta od Dharmy". Jeżeli lubisz bezsensowną paplaninę, a w twoim sercu nie ma Dharmy, powstaje wypaczenie, wskutek którego stajesz się pożądaną szarlatańską joginią. Jeżeli niewiele się uczyłaś, a przy tym nie posiadasz ustnych wyjaśnień, powstaje wypaczenie, wskutek którego stajesz się zwykłym człowiekiem, mimo iż możesz mieć wielką ufność. Autentyczny praktykujący, którego postępowanie pozostaje w zgodzie z prawdziwymi naukami, powinien w inteligentny sposób wyzwolić swoją istotę, okiełznać umysł z pomocą ufności, dzięki słuchaniu nauk odciąć błędne koncepcje, odrzucić społeczne troski, zmieszać swój umysł z Dharma, doskonalić swoją wiedzę z pomocą studiowania i przemyśliwania nauk, przekształcić swój umysł z pomocą ustnych wyjaśnień, by dzięki pogładowi i medytacji osiągnąć ostateczną pewność. To jednak jest trudne.

NIEBEZPIECZEŃSTWO POMYŁEK

Mistrz Padma powiedział: Ludzie, którzy przekroczyli bramę Dharmy mogą popełnić wiele pomyłek. Pani spytała: Jakie to pomyłki? Mistrz odparł: Możliwe jest, że nauczyciela, który studiował duchowe nauki, mylnie weźmie się za duchowego przyjaciela, posiadającego istotę wyzwoloną przez słuchanie i przemyśliwanie nauk. Możliwe jest, że nieczułego "eksperta od Dharmy", który sam nie praktykował, mylnie weźmie się za kogoś kto dzięki osobistej praktyce uzyskał doświadczenie. Możliwe jest, że oszukańczego hipokrytę mylnie weźmie się za szlachetną istotę, która dzięki praktyce Dharmy okiełznała swój umysł. Możliwe jest, że puste słowa fałszywej elokwencji mylnie weźmie się za urzeczywistnienie kogoś kto posiada ustne wyjaśnienia. Możliwe jest, że kogoś komu z ust nie schodzi Dharma, mylnie weźmie się za oddanie, jakie dla praktyki Dharmy odczuwa religijna osoba. W każdym razie musisz się upewnić, że zmieszałaś swój umysł z Dharma. Ludzie, którzy praktykując Dharma ustami, uważają się za praktykujących, a zarazem Dharma jest dla nich czymś odrębnym od siebie, nie osiągną powodzenia w jej praktyce.

CZTERY DHARMY

Mistrz Padma powiedział: Musisz się upewnić, że twoja praktyka Dharmy staje się rzeczywistą Dharma. Musisz się upewnić, że twoja Dharma staje się rzeczywistą ścieżką. Musisz się upewnić, że twoja ścieżka może rozjaśnić pomieszczenie. Musisz się upewnić, że twoje pomieszczenie dojrzeje jako mądrość. Pani spytała: Co to znaczy? Mistrz powiedział: Jeżeli posiadasz rozumienie wolne od akceptacji i odrzucania, po dowiedzeniu się w jaki sposób skondensować wszystkie nauki w jednym pojeździe, wówczas twoja praktyka Dharmy stanie się rzeczywistą Dharma. Jeżeli pojawiają się trzy stany vipaśjany - błogość, przejrzystość i brak myśli - są one samą Dharmakają. W każdym razie jest wielu ludzi, którzy skupiają swój umysł na bezwładnym stanie śamatha. Wskutek tego odrodzą się w boskiej sferze dhjana, (<Ilha'i bsam gtan gyi ris>) Medytacyjny stan skoncentrowanego umysłu, który nie prowadzi do wyzwolenia, lecz do odrodzenia się w sferze foremnej, wytworzonej przez tego rodzaju mentalną koncentrację. a jeśli nawet się odrodzą jako ludzie, nie będą w stanie przynosić istotom pożytku.

ŚLUBOWANIA

Mistrz Padma powiedział: Przyjęcie schronienia i dotrzymanie ślubowań stanowią rdzeń praktyki Dharmy. Pani spytała: W jakim czasie ślubowania schronienia i inne ślubowania powstają w danej istocie? Mistrz powiedział: Ślubowanie schronienia powstaje w chwili, w której odczuwasz strach przed niższymi światami i masz ufność w Trzy Klejnoty. Ślubowanie świeckiej osoby powstaje w chwili, w której zaczynasz ufać w przyczynę i skutek karmicznych działań. Ślubowanie nowicjusza powstaje w chwili, w której umysł odwraca się od samsary. Ślubowanie w pełni wyświęconej osoby powstaje w chwili, w której umysł odwraca się od popełniania wszelkich negatywnych działań. Ślubowanie bodhiczitty aspiracji powstaje w chwili, w której dzięki współczuciu dostrzegasz, że jesteś równy innym. Bodhiczitta zastosowania powstaje w chwili, w której zaczynasz uważać innych za ważniejszych od siebie. Jeżeli w dowolnej wykonywanej przez siebie praktyce posiadasz schronienie i bodhiczittę oraz połączyłaś Fazę Rozwojową i Spełniającą, jak również mądrość i metody, wówczas twoja praktyka Dharmy staje się rzeczywistą ścieżką. Jeżeli połączysz ścieżkę z poglądem, medytacją, działaniem i rezultatem, wówczas twoja ścieżka rozjaśni pomieszczenie. Jeżeli dokładasz starań, aby podczas praktyki całkowicie rozpuścić pogląd i medytację, wówczas twoje pomieszczenie może zajaśnieć jako mądrość. W każdym razie bez względu na to jaką praktykę wykonujesz, brak połączenia Fazy Rozwojowej i Spełniającej, poglądu i postępowania oraz mądrości i metod - jest jak próba chodzenia na jednej nodze.

UNIKANIE SFER DHJANY

Mistrz Padma powiedział: Kiedy praktykuje się Dharmę, ważne jest, aby nie

pozwoić na to, by praktyka skierowała się do niższego pojazdu. Pani spytała: Co to oznacza? Mistrz powiedział: Istotne znaczenie ma uniknięcie Igniecia do trzech stanów samathy: błogości, przejrzyistości i braku myśli. Jeżeli Igniesz do nich, nie uda ci się uniknąć stania się śrawaką czy pratjekabuddą. Tybetańczycy uważają praktykę przyjęcia schronienia za najniższą naukę. Mnichom brak dyscypliny. Ci, którzy uważają się za praktykujących mahajanę, nie mają bodhicitty. Tantrycy nie dochowują ślubowań. Jogini nie posiadają prawdziwej medytacji. Trudno będzie znaleźć w Tybecie siddhów.

SAMAJE CIAŁA, MOWY I UMYŚLU

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dharmę musisz dotrzymywać ślubowań samaja; to jest jednak trudne. Pani spytała: Jak należy dotrzymywać samaji? Mistrz powiedział: Jeżeli uważasz swego mistrza za ucieleśnienie Buddy, posiadasz samaję oświeconego ciała. Jeżeli jego słowa i nauki uważasz za klejnot spełniający życzenia, posiadasz samaję oświeconej mowy. Jeżeli jego ustne wyjaśnienia uważasz za nektar, posiadasz samaję oświeconego umysłu. Jeżeli przestajesz akceptować lub odrzucać jidama, posiadasz samaję ciała. Jeżeli nie masz wątpliwości odnośnie Tajemnej Mantry, posiadasz samaję mowy. Jeżeli rozumiesz znaczenie naturalnego stanu istoty umysłu, posiadasz samaję umysłu. W każdym razie, jeżeli umysł jest czysty, samaje również są czyste.

PIĘTNAŚCIE NIEPOMYŚLNYCH OKOLICZNOŚCI

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dharmę należy porzucić piętnaście niesprzyjających okoliczności. Pani spytała: Jakie to okoliczności? Mistrz powiedział: plotkowanie, przekomarzanie się i frywolność - oto trzy przeszkody w medytacji. Porzuć je więc. Krewni, przyjaciele i uczniowie - oto trzy odwrotności praktyki Dharmy. Porzuć ich więc. Rzeczy materialne, biznes i rozrywki - oto trzy rozproszenia praktyki Dharmy. Porzuć je więc. Zysk, honor i sława - oto trzy kajdany praktyki Dharmy. Porzuć je więc. Sen, opieszałość i lenistwo - oto troje arcywrogów praktyki Dharmy. Porzuć je więc. W każdym razie najbardziej niebezpieczne jest zaprzestanie praktyki Dharmy pod wpływem czyjejś namowy.

PIĘTNAŚCIE SPRZYJAJĄCYCH OKOLICZNOŚCI

Mistrz Padma powiedział: Podczas praktykowania Dharmy powinno się posiadać piętnaście sprzyjających okoliczności. Pani spytała: Jakie to okoliczności? Mistrz powiedział: Strukturę praktyki Dharmy tworzą studiowanie, przemyśliwanie i medytacja. Pilność, ufność i zaufanie to trzy bieguny życia w praktyce Dharmy. Wiedza, dyscyplina i dobroć to trzy właściwości praktyki Dharmy. Brak przywiązania, brak Igniecia i brak dualistycznego związania to trzy czynniki harmonizujące praktykę Dharmy.

W każdym razie tutaj nie ma nawet jednego praktykującego, który posiadałby chociaż trzy spośród tych warunków. Trudno pozostawać w zgodzie z głównymi zasadami Dharmy.

DWADZIEŚCIA JEDEN DAREMNYCH CZYNÓW

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dhammę można napotkać dwadzieścia jeden daremnych czynów. Pani spytała: O jakie czyny chodzi? Mistrz powiedział: Daremne jest wzbudzanie bodhiczitty, jeżeli nie zaniechało się krzywdzenia czujących istot. Daremne jest otrzymywanie inicjacji, jeżeli nie dotrzymuje się samaji. Daremne jest słuchanie wielu nauk, jeżeli nie przynoszą pożytku umysłowi. Daremne jest wykonywanie pozytywnych czynów, jeżeli są one mieszane z negatywnymi działaniami. Daremne jest podążanie za mistrzem, jeżeli ciągle popełnia się negatywne czyny. Daremne jest to, by stać się nauczycielem, który porzuca Dhammę i zaczyna popełniać negatywne czyny. Daremne jest podejmowanie zadań, które sprzyjają ośmiu światowym dharmom. Daremne jest podążanie za nauczycielem, który jest zawsze wrogo usposobiony wobec czujących istot, naszych rodziców. Daremne jest utrzymywanie, że obawiasz się piekieł, jeżeli nieustannie angażujesz się w negatywne czyny. Daremne jest praktykowanie szczodrości, jeżeli nie spowija się jej bodhiczittą i nie posiada ufności. Daremne jest przyjmowanie ślubowań, jeżeli brak zdecydowania, aby ich dochować. Daremne jest praktykowanie cierpliwości, jeżeli gniewu nie spowije się właściwym remedium. Daremne jest praktykowanie medytacji, jeżeli umysł jest zawsze spowity ospałością lub pobudzeniem. Daremne jest podejmowanie cierpliwych wysiłków, jeżeli nie mają one na celu zbliżenia się do oświecenia. Daremne jest rozwijanie wypaczonej wiedzy, która wzmacnia zawiść i pięć pozostałych trucizn. Daremne jest praktykowanie nauk mahajany, którym brak współczucia. Daremne jest praktykowanie stanu medytacji, któremu brak zrozumienia natury umysłu. Daremne jest otrzymywanie ustnych wyjaśnień, jeżeli nie stosuje się ich w praktyce. Daremne jest działanie dla pożytku istot bez spowicia tych działań bodhiczittą. W każdym razie, mimo iż są to rzeczy daremne i chociaż nie ma potrzeby wykonywania tylu tego rodzaju działań, dziecienni ludzie tego nie słuchają.

CZTERY RODZAJE DZIAŁAŃ BEZ POWROTU

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dhammę, musisz posiadać cztery rodzaje działań bez powrotu. Pani spytała: Jakie to działania? Mistrz powiedział: Dzięki pamiętaniu o śmierci nie powrócisz do spraw związanych z tym życiem. Dzięki doskonaleniu rezultatów dziesięciu pozytywnych działań, nie wpadniesz z powrotem w trzy niższe światy. Dzięki doskonaleniu miłującej dobroci nie spadniesz w niższe pojazdy. Dzięki medytacji na śunjałę, nie spadniesz z powrotem w samsarę. W każdym

razie, podczas praktykowania Dharmy powinnaś odwrócić swój umysł od trosk związanych z tym życiem.

CZTERY RZECZY, KTÓRE SIĘ NIE WYDARZA

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dhammę należy uważać, aby nie wydarzyły się cztery rzeczy. Dlatego trzeba je porzucić. Pani spytała: Co to za rzeczy? Mistrz powiedział: Jeżeli nie pamiętasz o śmierci, nie znajdziesz czasu na praktykę Dharmy. Jeżeli wskutek braku zaufania do prawa karmy nie porzucisz negatywnych działań, nie będziesz miała szansy osiągnięcia wyższych sfer i wyzwolenia. Jeżeli nie boisz się cierpienia samsary i nie decydujesz się na wyrzeczenia, nie powiedzie ci się praktyka prowadząca do wyzwolenia. Jeżeli pragniesz osiągnąć wyzwolenie sama dla siebie i nie praktykujesz z intencją osiągnięcia oświecenia dla pożytku innych, nie będziesz mieć możliwości osiągnięcia całkowitego Stanu

Buddy. Na ogół, jeżeli nie odwrócisz umysłu od celów ograniczonych do tego życia, nie odniesiesz żadnego sukcesu w praktyce Dharmy. Nie ma nawet kilku takich, którzy porzuciliby światowe troski.

WYKORZYSTYWANIE TEGO CO BEZUŻYTECZNE

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dhammę musisz wykorzystać cztery daremne rzeczy. Pani spytała: Jak te rzeczy? Mistrz powiedział: Aby wykorzystać bezużyteczne ciało, przestrzegaj czystości dyscypliny. Aby wykorzystać bezużyteczną własność, bądź szczodra, zachowując w umyśle bodhicittę. Aby wykorzystać bezużyteczne pozytywne warunki, skompletuj nagromadzenie zasługi jako przyczynę i nagromadzenie mądrości jako skutek. Aby wykorzystać bezużyteczne studiowanie, dołóż starań w mającej znaczenie praktyce. Jeżeli nie znasz sposobów wykorzystywania tego co bezużyteczne, to cokolwiek zrobisz nie będzie niczym innym jak tylko światowym działaniem.

PIĘĆ BEZBŁĘDNYCH RZECZY

Mistrz Padma powiedział: Jeżeli praktykujesz Dhammę, musisz posiadać pięć bezbłędnych rzeczy. Pani spytała: Co to za rzeczy? Mistrz powiedział: Musisz bezbłędnie przestrzegać złożonych ślubowań. Musisz zawsze bezbłędnie praktykować miłującą dobroć, współczucie i bodhicittę. Jeżeli kontemplujesz prawo przyczyny i skutku karmicznych działań, musisz bezbłędnie unikać nawet najmniejszej negatywności. Jeżeli medytujesz na swojego mistrza jako Buddę, musisz w bezbłędny sposób zawsze wizualizować go nad koroną swojej głowy. W każdym razie nie wolno ci popełnić błędu, gdy kontemplujesz, że wszystkie zjawiska są śunjata.

PRAKTYKOWANIE SZEŚCIU PARAMIT

Mistrz Padma powiedział: Kiedy praktykujesz Dharma, musisz użyć środków sześciu paramit. Pani spytała: Jak się je praktykuje? Mistrz powiedział: Jeżeli w swoim umyśle nie utrzymujesz skąpstwa ani uprzedzeń - jest to paramita szczodrości. Jeżeli potrafisz skutecznie porzucić wszelkie przeszkadzające emocje - jest to paramita dyscypliny. Jeżeli jesteś całkowicie wolna od gniewu i urazy - jest to paramita cierpliwości. Jeżeli nie jesteś leniwa ani opieszła - jest to paramita pilności. Jeżeli jesteś wolna od rozproszenia i przywiązania do smaku koncentracji - jest to paramita medytacji. Jeżeli jesteś całkowicie wolna od wymyślonych pojęć - jest to paramita mądrości rozróżniającej.

TRZY RODZAJE DAŻEŃ

Mistrz powiedział: Podczas praktyki Dharmy mogą się pojawić trzy rodzaje dążeń. Pani spytała: Jakie to dążenia? Mistrz powiedział: Osoba o niższych zdolnościach działa wyłącznie na rzecz swoich przyszłych żywotów, nie wkładając wysiłku w inne działania. W ten sposób nie może więc uniknąć odrodzenia się w wyższych światach. Osoba o średnich zdolnościach, która odczuwa znużenie całą samsarą, wykonuje jedynie pozytywne działania. W ten sposób nie może więc uniknąć osiągnięcia wyzwolenia. Osoba o najwyższych zdolnościach praktykuje wyłącznie bodhicittę dla pożytku wszystkich istot. W ten sposób nie może więc uniknąć osiągnięcia pełnego oświecenia. Na ogół wszelkie cele do jakich ludzie dążą od świtu do zmierzchu mają wyłącznie na widoku przyjemności tego życia. Rozproszeni negatywnymi emocjami nie mogą więc w żaden sposób uniknąć odrodzenia się w następnych żywotach w niższych światach.

PIĘĆ AUTENTYCZNYCH SPOSOBÓW ŻALU

Mistrz Padma powiedział: Ludzie, którzy praktykują Dharma czują wielki smutek, kiedy umiera krewny. To nie jest właściwa droga. Praktykując Dharma należy żałować pięciu rzeczy. Pani spytała: Jakie to rzeczy? Mistrz odpowiedział: Kiedy jesteś oddzielona od wybitnego mistrza, powinnaś tego żałować, składając pogrzebowe ofiary. Kiedy jesteś oddzielona od dobrego przyjaciela w Dharmie, powinnaś tego żałować poprzez kompletowanie nagromadzeń. Jeżeli występujesz przeciw swemu mistrzowi, powinnaś ze skruchą tego żałować. Jeżeli złamałaś złożone ślubowania, powinnaś żałować tego, odnawiając je i oczyszczając. Jeżeli przez długi czas nie mogłaś praktykować, powinnaś żałować tego, podążając za mistrzem. Jeżeli twój umysł kieruje się ku ośmiu światowym dharmom, powinnaś żałować, czując głębokie wyrzeczenie. W każdym razie ludzie, którzy nie rozumieją, że uwarunkowane rzeczy są nietrwałe, nigdy nie wyczerpią, ani nie oczyszczą swego smutku.

CZTERY SPOSOBY UPRAWY ZIEMI

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dharma, musisz zapoznać się z czterema sposobami uprawy ziemi. Pani spytała: Co to za sposoby? Mistrz powiedział: Twardą glebę swego umysłu musisz zaorać solidną ufnością. Wraz z praktyką medytacyjną musisz zastosować miękki nawóz zmiany swojej postawy. Musisz zasiać dobre ziarna pozytywnych korzeni, spowijając je bodhicittą. Musisz całkowicie zniszczyć pięć trucizn i wszelkie dyskursywne myślenie, pozwalając rolnikowi wielkiej pilności przytwierdzić ostrze pługa mądrości do ciągnących pług wołów zjednoczonej mądrości i metod. Jeżeli tak uczynisz, niemożliwe jest, żeby pędy oświecenia nie dały w rezultacie owocu Stanu Buddy. W każdym razie jest zbyt wielu, którzy nie potrafią się zająć uprawą pola wyzwolenia, a zarazem nigdy nie męczą się światową uprawą roli. Biedne czujące istoty!

OSIEM RODZAJÓW CISZY

Mistrz powiedział: Podczas praktykowania Dharmy należy zachować osiem rodzajów ciszy. Pani spytała: Co to za rodzaje? Mistrz powiedział: W celu zachowania ciszy ciała, przebywaj w odosobnionych miejscach, nie popadając w żadne skrajności. Dzięki temu odwrócisz się od namiętności i agresji. W celu zachowania ciszy mowy, bądź jak niemowa. Dzięki temu twoja duchowa praktyka nie ucierpi przez rozproszenie płynące z plotkowania z innymi. W celu zachowania ciszy umysłu nie pozwól, żeby kierowały tobą rozproszenie i dyskursywne myśli. Pozwoli ci to spoczywać we wrodzonej naturze Dharmakaji poza myślami. W celu zachowania ciszy przyjemności zmysłowych, porzuć koncepcje czystego i nieczystego pożywienia. Dzięki temu twoje życie stanie się prostsze; zgromadzą się też dakinie. W celu zachowania ciszy ustnych wyjaśnień, nie udzielaj ich nieodpowiednim ludziom. Umożliwi ci to otrzymanie błogosławieństw linii przekazu. W celu zachowania ciszy postępowania, działaj spontanicznie i bez hipokryzji. Umożliwi ci to postęp i uchroni twój umysł od gromadzenia zaciemnień. W celu zachowania ciszy doświadczenia uwolnij się od przywiązania czy fascynacji własnymi doświadczeniami i nie dziel się nimi z innymi. Umożliwi ci to osiągnięcie w tym życiu siddhi mahamudry. W celu zachowania ciszy realizacji uwolnij się od ambicji i odpocznij, nie popadając w skrajności. Umożliwi ci to natychmiastowe wyzwolenie w chwili urzeczywistnienia. Na ogół ludzie, którzy nie są w stanie praktykować nawet przez czas potrzebny na zjedzenie posiłku, którzy nie potrafią zachować ciszy do ukończenia sesji recytacji, i którzy nie potrafią zamknąć swoich gadatliwych ust, nie odniosą najmniejszego powodzenia w praktyce zachowywania ciszy.

POKUSY MARY

Mistrz Padma powiedział: Praktykujący Dharmę nie zauważają, kiedy są zwodzeni przez Marę. Pani spytała: Co to oznacza? Mistrz powiedział: Potężnych ludzi zwodzi Mara dumy i próżności. Dygnitarzy zwodzi Mara elokwencji i złudzenia. Zwykłych ludzi zwodzi Mara niewiedzy i głupoty. Bogatych ludzi zwodzi Mara wielu zajęć i reklamowania swego bogactwa. Praktykujących Dharmę zwodzi Mara powiększania dóbr materialnych. Zwodzi ich Mara płodzenia dzieci, swych karmicznych dłużników. Zwodzi ich Mara posiadających szacunek uczniów. Zwodzi ich Mara kochających sług i pomocników. Zwodzi ich Mara zniechęconych wrogów. Zwodzi ich Mara wzruszających słów jakie płyną od bliskich. Zwodzi ich Mara pięknych ozdób. Zwodzi ich Mara łagodnych głosów i słodko brzmiących słów. Zwodzi ich Mara własnego przywiązania. Zwodzi ich Mara urody i tęsknoty za miłością. Cały wysiłek włożony w iluzoryczne działania jest pokusą Mary. Pięć wrodzonych ci trucizn to Mara twojego umysłu. Sześć obiektów zmysłów pozostających jako nawykowe tendencje, to Mara zewnętrznych rzeczy. Lgnięcie do smaku samadhi to Mara wewnętrznych zjawisk. Posiadanie nadziei na osiągnięcie rezultatu w dzogchen to Mara poglądu. Wszystkie najwyższe właściwości to również Mara. Cała niewiedza i złudzenie są również Marą. Największym Marą jest więc lgnięcie do ego. Nie istnieje ono nigdzie indziej jak tylko w tobie. Musisz zabić tego demona od wewnątrz. Jeżeli to uczynisz, nie pojawi się z zewnątrz. Tylko zbyt wielu ludzi nie rozpoznaje tego Mary.

CZTERY PODSTAWOWE WŁAŚCIWOŚCI

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dharmę musi się posiadać cztery podstawowe właściwości. Pani spytała: Jak te właściwości? Mistrz powiedział: Osoba, która ma wielkie współczucie posiada umysł oświecenia. Osoba wolna od hipokryzji będzie w stanie dotrzymać ślubowań. Osoba bez fałszu zachowuje czystą samaję. Osoba wolna od sztuczności nie zawstydzą się i nie ma interesownych przyjaciół. W każdym razie jeżeli posiadasz wielką ufność, powie ci się również w praktyce Dharmy, a jeśli będziesz stanowcza, to uda ci się dochować złożonych ślubowań. Aby praktykować Dharmę, musisz być ostrożna; bądź tak twarda jak kość w rdzeniu twego serca.

ODCIĘCIE PIĘCIU TRUCIZN PRZY SAMYM KORZENIU

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dharmę musi się przy samym korzeniu odciąć pięć trucizn. Pani spytała: Co to znaczy? Mistrz odparł: Osoba, która wpada w silny gniew, cierpi najbardziej. Osoba o wielkiej głupocie jest jak zwierzę i nie potrafi zrozumieć Dharmy. Osoba o wielkiej dumie nie może sobie przyswoić zalet i ma wielu wrogów. Osoba o silnym pożądaniu nie potrafi dotrzymać ślubowań i stanie się przedmiotem wielu oszczerstw. Osoba o silnej zazdrości ma wielkie ambicje i jest rozmiłowana w intrydze.

Nie ścigaj tych pięciu trucizn. Zabij je od wewnątrz, uwalniając je w chwili, w której powstają. Ludzie, którzy bez zahamowań oddają się pięciu truciznom, sami na siebie sprowadzają nieszczęście.

OKIEŁZNIANIE UMYSŁU

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dharma, musi się przede wszystkim okiełznać swój umysł. Pani spytała: Co to znaczy? Mistrz odpowiedział: Wodą miłującej dobroci musisz ugasić palące płomienie gniewu. Rzekę pożądania musisz przekroczyć mostem potężnych środków zaradczych. Ciemności głupoty musisz oświetlić pochodnią mądrości rozróżniającej. Tłuczką pilności musisz na pył skruszyć górę dumy. Ciepłą szatą cierpliwości musisz przezwyciężyć burzę zawiści. W każdym razie tych pięć trucizn, twoich starych znajomych, zniszczy twoją istotę w trzech sferach samsary, jeśli tylko oddasz się im bez zahamowań. Nie pozwól, aby biegały w sposób nieposkromiony. Kryje się w tym niebezpieczeństwo.

PIĘĆ OZNAK WIDZENIA

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dharma musisz posiadać pięć oznak widzenia. Pani spytała: Jakie to oznaki? Mistrz powiedział: Musisz widzieć niematerialną naturę umysłu poza słowami świętej Dharmy. Musisz widzieć, że kiedy te obecne zjawiska są wolne od dualistycznego związania, wyzwalają się same z siebie. Musisz widzieć, że bez względu na to jakie doświadczenia się pojawiają, wszystkie są niematerialną wielką błogością. Z szacunkiem i oddaniem musisz widzieć w swoim mistrzu ucieleśnienie Buddy. W każdym razie podczas praktyki Dharmy musisz widzieć, że wszystko jest wolne od przywiązania.

PIĘĆ OSIĄGNIĘĆ

Mistrz Padma powiedział: Podczas praktykowania Dharmy musi się posiadać pięć rodzajów osiągnięć. Pani spytała: Jakie to osiągnięcia? Mistrz powiedział: Nie porzucając wskutek lenistwa ustnych wyjaśnień mistrza, musisz na bieżąco stosować praktykę. Angażując się w praktykę Dharmy musisz posiadać możliwość przynoszenia sobie pożytku. Dzięki posiadaniu przekazu błogosławieństw, musisz posiadać umiejętność prowadzenia uczniów dla pożytku innych. Dzięki wyzwoleniu zjawisk w Dharmacie musisz posiadać niewytworzoną naturalność. Dzięki rozpoznaniu swojej naturalnej twarzy, musisz osiągnąć zrozumienie, że twój umysł jest Budda. Współcześnie żyjący w Tybecie praktykujący, którzy nie posiadają choćby jednej z tych właściwości, nie spełnią żadnego ze swych pragnień.

PIĘĆ RODZAJÓW WIELKOŚCI

Mistrz Padma powiedział: Podczas praktykowania Dharmy musisz posiadać pięć rodzajów wielkości. Pani spytała: Jakie to rodzaje? Mistrz powiedział: Musisz mieć mistrza, którego ustne wyjaśnienia są wielkie. Te ustne wyjaśnienia muszą również posiadać wielkość głębokiej ścieżki skutecznych środków. Sama musisz wykazać się wielkością męstwa w znoszeniu trudów. Musisz posiadać wielkość dążenia do praktykowania Dharmy. Musisz posiadać wielkość determinacji w praktyce. Jeżeli będziesz próbowała wyzwolić się z samsary bez posiadania tych pięciu rodzajów wielkości, nie uda ci się to.

PIĘĆ RODZAJÓW BIEGŁOŚCI

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dhammę musi się posiadać pięć rodzajów biegłości. Pani spytała: Jakie to rodzaje? Mistrz powiedział: Dzięki osiągnięciu naturalnej biegłości w Dhammie, musisz posiadać "wiedzę, że poznanie jednego wyzwala wszystko". Dzięki osiągnięciu urzeczywistnienia Dhammaty, musisz pozwolić na to, aby w twojej istocie pojawiło się niepowstawanie. Zob. przyp. na str.... Dzięki osiągnięciu naturalnej biegłości w samaji, musisz posiadać nieskazitelność umysłu. Dzięki osiągnięciu biegłości w pranach poprzez wysiłek, musisz być w stanie ponieść pewne trudy. Dzięki osiągnięciu biegłości w ustnych wyjaśnieniach, musisz być w stanie nauczać ludzi stosownie do posiadanych przez nich zdolności.

PIĘĆ ZBĘDNYCH RZECZY

Mistrz Padma powiedział: Podczas praktykowania Dharmy można napotkać pięć zbędnych rzeczy. Pani spytała: Jakie to rzeczy? Mistrz powiedział: Zbędne jest pobudzanie oddania bez wyrzeczenia się samsary. Zbędne jest kontemplowanie śunjaty bez odwrócenia się od Ignięcia do materialności. Zbędne jest praktykowanie medytacji, jeżeli nie zaniechało się pożądaniam. Zbędne jest udzielanie ustnych wyjaśnień, bez odwrócenia się od przywiązania i agresji. Zbędne jest udzielanie dobrze brzmiących rad, które nie korespondują z praktycznym znaczeniem. "Praktyczne znaczenie" odnosi się do prawdy relatywnej.

PIĘĆ NIEZBĘDNYCH RZECZY

Mistrz Padma powiedział: Podczas praktykowania Dharmy można napotkać pięć niezbędnych rzeczy. Pani spytała; Jakie to rzeczy? Mistrz powiedział: Niezbędne jest bycie zaakceptowanym przez szlachetne istoty, aby dzięki temu móc otrzymać ustne wyjaśnienia. Niezbędne jest posiadanie głębokiego i niesłabnącego oddania dla swego mistrza, aby dzięki temu móc w naturalny sposób otrzymać błogosławieństwa. Niezbędne jest skompletowanie pewnego stopnia nagromadzeń, dzięki czemu umysł może stać się giętki. Konieczne jest, aby umysł był giętki, co pozwoli na zaistnienie

w twojej istocie samadhi. Konieczne jest, aby samadhi zaistniało w twojej istocie, dzięki czemu będziesz mogła szybko osiągnąć wszechwiedzący Stan Buddy.

PIĘĆ KŁAMSTW

Mistrz Padma powiedział: Ci, którzy uważają się za praktykujących, mogą zetknąć się pięcioma kłamstwami. Pani spytała: Jakie to kłamstwa? Mistrz powiedział: Kłamstwem jest mówienie, że obawiasz się przyszłych odrodzeń, podczas gdy jesteś całkowicie zakochana w tym życiu. Kłamstwem jest mówienie, że przyjmujesz schronienie, podczas gdy popełniasz czyny i nie odczuwasz lęku przed trzema niższymi światami. Kłamstwem jest mówienie, że jest się medytującym, jeżeli umysł nie odwrócił się od pożądania. Kłamstwem jest mówienie, że jest się Buddą, jeżeli nie przekroczyło się otchłani samsarycznej egzystencji. Jest wielu ludzi, którzy uważając się za praktykujących Dharmę, oszukują siebie i innych. W chwili śmierci wszystkie te kłamstwa spadną na nich.

PIĘĆ PEWNYCH SŁÓW

Mistrz powiedział: Jeżeli praktykuje się Dharmę, trzeba posiadać wyjaśnienia na temat pięciu pewnych słów. Pani spytała: Jakie to słowa? Mistrz powiedział: Jest pewne, że bez medytacji nie pojawią się doświadczenia [medytacyjne] i urzeczywistnienie. Jest pewne, że jeżeli w praktyce mahajany oddzieli się mądrość i metody, spadnie się na poziom śrawaków. Jest pewne, że jeżeli nie wiesz jak połączyć pogląd i postępowanie, wówczas kroczysz niewłaściwą ścieżką. Jest pewne, że pozytywne i negatywne działania będą istnieć dopóty, dopóki naprawdę nie zrealizuje się istoty umysłu. Jest pewne, że bez urzeczywistnienia własnego umysłu, nie osiągnie się Stanu Buddy.

PIĘĆ DAREMNYCH RZECZY

Mistrz powiedział: Praktykując Dharmę można napotkać pięć daremnych rzeczy. Unikaj ich! Pani spytała: Co to za rzeczy? Mistrz powiedział: Daremne jest podążanie za mistrzem, który nie posiada istoty wyjaśnień. Daremne jest udzielanie nauk uczniowi, który nie dotrzymuje zobowiązań. Daremne jest poznawanie nauk, z których nie korzystasz i nie wprowadzasz w praktykę. Daremne jest stosowanie metod, które nie doskonalą umysłu. Daremne jest angażowanie się w płytkie nauki, w zwykłe gadanie, które nikomu nie pomaga. Na ogół istnieje wielu ludzi, którzy praktykują to co jest daremne. Niewiedza nie pozwala im na znalezienie różnicy [pomiędzy tym co istotne, a tym co daremne].

SZEŚĆ SZLACHETNYCH WŁAŚCIWOŚCI

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dhamę musi się posiadać sześć szlachetnych właściwości. Pani spytała: Jakie to właściwości? Mistrz odpowiedział: Aby nabrać wprawy w poglądzie, musisz zrozumieć, że wszystko jest umysłem. Aby uwolnić się od hipokryzji w swojej dyscyplinie, musisz oczyścić umysł od zaciemnień. Aby praktykować szczodrość bez uprzedzeń, musisz uwolnić się od oczekiwania wdzięczności czy nagrody. Aby móc cierpliwie stawić czoła trudnościom, musisz uwolnić się od gniewu w stosunku do wrogów. Aby wyćwiczyć swój umysł z pomocą studiowania i przemyśliwania, musisz być w stanie przyjąć jako ścieżkę pięć trucizn i bolesnych doświadczeń. Chcąc medytować, nie możesz pozwolić, aby zwiódł cię "Mara działań przynoszących zasługę" To zwodnicze działanie Mary polega na tym, że jeżeli pozytywnych działań nie spowija wyrzeczenie bądź bodhicitta, to własna praktyka duchowa zaczyna się kierować ku egoistycznym celom. Jednak ci praktykujący nie postępują w zgodzie z Dhamą.

CZTERY WADY

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dhamę musisz porzucić cztery wady. Pani spytała: Jakie to wady? Mistrz odpowiedział: Nie wystarczy praktykować od czasu do czasu; twoja praktyka musi być ciągła jak płynąca rzeka. Nie wystarczy mieć doświadczeń widzenia duchów; twój umysł musi się wyzwolić dzięki praktyce Dharmy. Nie wystarczy postępować jak hipokryta; musisz się zachowywać w sposób naturalny i spontaniczny. Nie wystarczy okazywanie szacunku i składanie obietnic; musisz faktycznie służyć u stóp mistrza. W każdym razie tutejsi praktykujący nie są wolni od tych czterech wad, dlatego umrą jako zwykli ludzie i poniosą tego konsekwencje.

PRETENSJONALNOŚĆ

Mistrz powiedział: Ci praktykujący Dhamę to samochwalcy o zbyt wielkiej zarozumiałości; są nawet gorsi od zwykłych ludzi. Pani spytała: Co to znaczy? Mistrz powiedział: Utrzymują, że praktykują Dhamę i podążają za mistrzem. Chcą być nauczycielami lub mieć wielu mnichów. Twierdzą, że zarządzają klaszturem i składają wyborne ofiary. Udają, że nie ustają w duchowej praktyce i że osiągnęli wyższe stany świadomości. Rozpowiadają, że przebywają na ścisłym odosobnieniu i otrzymali najwyższe nauki. Próba oszukania innych obłudnymi czynami bez jednoczesnego uwolnienia się od światowej próżności, może jedynie stać się powodem żalu w chwili śmierci!

CZTERNAŚCIE RZECZY, KTÓRE NALEŻY ZOSTAWIĆ

Mistrz Padma powiedział: Jeżeli z głębi serca pragniesz praktykować

Dharmę, musisz zostawić czternaście rzeczy. Pani spytała: Jakie to rzeczy? Mistrz powiedział: Bądź dzieckiem dzikiego jelenia i żyj w odosobnionych miejscach w górach. Jedz pożywienie głodu, praktykuj ascetyzm "odciągania esencji". (skt. <Irasayana>) Jologiczna praktyka żywienia się esencją roślin leczniczych, minerałów i energii pięciu elementów. Nie wążaj się pośród wyższych klas w stolicy i zachowuj prostotę w postępowaniu. Działaj w sposób, który zadowala twoich wrogów i przetnij wszystkie więzy łączące cię z ojczyzną. Noś szaty wyrzutka i bądź pokorna. Porzuć przywiązanie do krewnych oraz przyjaciół i odetnij wszelkie więzi. Spróbuj rywalizować z Buddami i poświęć się praktyce. Powierz swoje serce ustnym wyjaśnieniom i zastosuj je w praktyce. Przyjmij swojego jidama jako najgłębszą esencję i powtarzaj jego mantrę. Uważaj negatywne czyny za coś ohydneho i porzuć je. Bądź szczodra w stosunku do swego mistrza i ofiaruj mu wszystko co możesz. Pozostaw za sobą samsarę i daj powstać znużeniu. Ofiaruj innym swoje zwycięstwo i nie rywalizuj z nikim potężnym. Pokonaj siebie i ujawnij własne błędy. Dzięki postępowaniu w ten sposób twoja praktyka Dharmy posunie się naprzód jako prawdziwa Dharma, a ty odwrócisz się od samsary.

TRZY CHOROBY JAKIE NALEŻY PORZUCIĆ

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dharmę musi się porzucić trzy choroby. Pani spytała: Jakie to choroby? Mistrz powiedział: Dopóki nie opuścisz ojczyzny - choroby kraju - będziesz uwięziona w więzieniu pięciu trucizn i spadniesz do trzech niższych światów. Dopóki nie porzucisz lgnięcia do posiadanego domu i własności - choroby mieszkania - będziesz uwięziona w lochu chwytności oraz lgnięcia do ego i nie będziesz w stanie odciąć Mary przywiązania. Dopóki nie opuścisz potomstwa i rodziny - choroby krewnych - będziesz uwięziona w mulistym bagnie samsary bez szansy na wyzwolenie. Trzeba naprawdę mieć wielką tolerancję, aby bez porzucenia tych trzech chorób żyć w domu samsary i mimo to ciągle nie zauważać, że jest się dręczonym przez te trzy trucizny.

SPOSÓB WYZWOLENIA Z SAMSARY

Mistrz Padma powiedział: Podczas praktykowania Dharmy istnieją trzy sposoby wyzwolenia się z samsary. Pani spytała: Co powinniśmy robić? Mistrz powiedział: Jeżeli chcesz, aby w tobie powstało niezwykle oddanie, przyjrzyj się zewnętrznym i wewnętrznym zaletom Guru. Jeżeli pragniesz działać w zgodzie ze wszystkimi, nie wahaj się w swej praktyce przynoszenia pożytku innym. Jeżeli pragniesz urzeczywistnić umysł Guru, zastosuj w praktyce jego ustne wyjaśnienia. Jeżeli chcesz szybko osiągnąć siddhi, nie dopuść nigdy do złamania samaji. Jeżeli pragniesz uwolnić się od czterech powodzi narodzin, starości, choroby i śmierci, nieustannie przebywaj w alaji nie-powstawania. W tym wypadku termin <lalaya> jest synonimem Dharmakaji. Jeżeli nie chcesz mieć przeszkód w praktyce, porzuć światowe

rozproszenia. Jeżeli pragniesz bez wysiłku spełniać pożytek innych, ćwicz swój umysł w bodhiczycie niezmierzonej miłującej dobroci i współczucia. Jeżeli obawiasz się odrodzenia w następnym życiu w którymś z niższych światów, nie popełniaj w tym życiu dziesięciu negatywnych działań. Jeżeli chcesz być szczęśliwa w tym i następnych żywotach, ćwicz się usilnie w dziesięciu pozytywnych czynach. Jeżeli pragniesz zająć swój umysł Dharma, wytrwale znoś niewygody i nieszczęścia, jakie pojawią się w toku praktyki. Jeżeli pragniesz się odwrócić od samsary, poszukuj w swoim umyśle niezrównanego oświecenia. Jeżeli pragniesz zdobyć owoc trikaji, nie szcędź wysiłków, by kompletować dwa nagromadzenia. Praktykując w ten sposób, odnajdziesz szczęście. Ludzie, którzy nie odwrócili swych umysłów od samsary, nie są szczęśliwi.

SZCZERA PRAKTYKA DHARMY

Mistrz Padma powiedział: Jeżeli pragniesz praktykować Dharma z głębi serca, istnieje pewien sposób. Pani spytała: Jaki sposób? Mistrz powiedział: Angażując się w praktykowanie sadhany uwolnij się od przywiązania i gniewu. Studiując w odpowiedni sposób, załóż zbroję cierpliwości. Przebywając w odludnych miejscach, nie przywiązuj się do jedzenia i dóbr. Jeżeli tęsknisz za praktyką Dharmy, która prowadzi do osiągnięcia rezultatów, postępuj za mistrzem, który osiągnął spełnienie. Jeżeli spotkałeś wzniosłego nauczyciela, nie występuj przeciw niemu, lecz spróbuj zrobić wszystko, aby go zadowolić. Jeżeli odczuwasz wątpliwości w związku z Dharma, poproś mistrza o radę. Jeżeli twoi krewni obracają się przeciw tobie, odetnij więzy przywiązania. Odrzuć rozproszenie spowodowane przez przeszkody czy duchy. Praktykuj natychmiast, nie ociągając się. Nie tęsknij za towarzystwem, lecz pozostań w swojej samotni. Wszyscy przyjaciele, krewni i materialne rzeczy są iluzoryczne; porzuć je zatem. W towarzystwie innych ludzi wzrosną twoje przywiązanie i agresja. Żyj samotnie i poświęć się duchowej praktyce. Wiele rozrywek tylko przeszkodzi twojej praktyce; porzuć je zatem. W każdym razie ludzie niezdolni do podjęcia duchowej praktyki, nie znajdą prawdziwego szczęścia.

DOTRZYMYWANIE SAMAJI

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dharma musi się dotrzymywać samaji. Wydaje się jednak, że ludzie nie robią nic innego oprócz łamania ślubowań samaja, ponieważ nie potrafią znieść niewygód. Pani spytała: Co to znaczy? Mistrz powiedział: Istnieją naruszający ślubowania, którzy utrzymują [imię] mistrza w tajemnicy, uważają się za uczonych i promują tylko swoją wielkość. Istnieją naruszający ślubowania, którzy zamierzają coś ofiarować swojemu mistrzowi, a potem rozmyślają się i oszukańczo zatrzymują to dla siebie. Istnieją naruszający ślubowania, którzy zwodzą i oszukują zarówno mistrza, jak i przyjaciół w Dharmie. Istnieją łamiący ślubowania, którzy

lekceważą swego dobrego mistrza, a następnie sławią i wychwalają samych siebie. Istnieją łamiący ślubowania, którzy projektują własne błędy na mistrza i ciągle uważają, że ich samaja są czyste. Istnieją łamiący ślubowania, którzy sądzą, że mogą oceniać niemożliwy do oceny przykład życia ich mistrza. Istnieją łamiący ślubowania, którzy rozgłaszają innym posiadane przez mistrza zalety, lecz w końcu rywalizują z nim. Istnieje wielu upartych ludzi, którzy nie wysłuchawszy nauk utrzymują, iż posiadają wiedzę; którzy twierdzą, że dojrzali bez otrzymania przekazu mocy i którzy uważają, iż posiadają ustne wyjaśnienia, podczas gdy ich nie otrzymali. Dlatego niewielu tylko otrzymuje błogosławieństwa i moce.

STAŁA UFNOŚĆ

Mistrz Padma powiedział: Podczas praktykowania Dharmy ogromne znaczenie posiada stała ufność. Istnieje dziesięć przyczyn powstania ufności. Pani spytała: Jakie to przyczyny? Mistrz powiedział: Rozpoznaj, że w swoich obecnych działaniach, zysku i sławie, nie znajdziesz szczęścia. Zawierz karmicznym rezultatom pozytywnych i negatywnych działań. Odczuj znużenie, przypominając sobie o śmierci. Zrozum, że bogactwo, własność, dzieci, współmałżonek i krewni, nie są ważni, ponieważ nie będą ci towarzyszyć w chwili śmierci. Zrozum, że nie posiadasz władzy wyboru miejsca swojego następnego odrodzenia, ponieważ nie jest pewne, gdzie się odrodzisz. Rozpoznaj, że nie praktykując Dharmy, po osiągnięciu w pełni wyposażonego ludzkiego ciała, będziesz musiała opuścić to życie z pustymi rękami. Rozpoznaj, że bez względu na to, w której z sześciu sfer samsary się odrodzisz, nigdy nie będziesz wolna od cierpienia. Usłysz o najwyższych właściwościach Trzech Klejnotów. Szczególne działania świętego mistrza uważaj za pozytywne właściwości. Dotrzymuj towarzystwa dobrym przyjaciółom Dharmy, którzy trzymają się tego co pozytywne. Osoba, która pamięta o tym lub sprawi, że pojawi jej się to w umyśle, odwróci się od samsary. Czy jednak powstanie choćby jednej z tych rzeczy nie jest trudne?

TRZYNAŚCIE RODZAJÓW WYRZECZENIA

Mistrz Padma powiedział: Jeżeli pragnie się praktykować Dharma z głębi serca, musi się posiadać trzynaście rodzajów wyrzeczenia. Pani spytała: Jakie to rodzaje? Mistrz powiedział: Jeżeli nie opuścisz ojczyzny, nie pokonasz Mary dumy. Jeżeli nie porzucisz domowych zajęć, nie znajdziesz czasu na praktykę Dharmy. Jeżeli nie weźmiesz w ramiona Dharmy, kiedy odczuwasz ufność, twoja karma nie odnajdzie kresu. Jeżeli sam nie posiadasz ufności, nie wyrażaj się lekceważąco o innych. Jeżeli nie potrafisz porzucić tego co posiadasz, nie będziesz w stanie odciąć związku ze światowymi sprawami. Jeżeli nie utrzymujesz dystansu w stosunku do krewnych, nie powstrzymasz strumienia przywiązania i gniewu. Jeżeli nie praktykujesz Dharmy już teraz, nie jest pewne gdzie odrodzisz się w

następnym życiu. Jeżeli masz zamiar zrobić coś w przyszłości, zamiast zrobić to już teraz, gdy masz ku temu sposobność, to nie jest pewne, czy w ogóle się to wydarzy. Nie ogłupiaj siebie; odetnij własne ambicje i praktykuj świętą Dharmę. Porzuć krewnych i przyjaciół, kochanków i własność. Jeżeli zrobisz to już teraz, będzie to miało największe znaczenie. Nie popieraj takiej pozycji społecznej, której nie jesteś całkiem pewien. Popieraj pozytywne działania, które są ostatecznie czymś niezbędnym. Nie rób przygotowań na jutro, które mogą, ale nie muszą być niezbędne; zamiast tego przygotuj się na śmierć dzięki duchowej praktyce. To właśnie ostatecznie jest niezbędne. Jeżeli podejmujesz wysiłek praktykowania Dharmy, nie musisz się obawiać o jedzenie i ubranie; zdobędziesz je automatycznie. Nigdy nie słyszałem, ani nie widziałem nikogo, kto praktykując Dharmę umierałby z głodu.

TRZYNAŚCIE WAŻNYCH RZECZY

Mistrz powiedział: Chcąc szczerze praktykować Dharmę, musisz praktykować trzynaście poniższych działań. Pani spytała: Jakie to działania? Mistrz powiedział: Ważne jest, aby towarzyszyć mistrzowi, który posiada pozytywne właściwości. Ważne jest, aby przez długi czas podążać za mistrzem, który posiada ustne wyjaśnienia. Ważne jest, aby posiadać niezachwiane oddanie dla wzniosłych Trzech Klejnotów. Ważne jest, aby unikać nawet najdrobniejszych negatywności. Ważne jest, aby trzykrotnie w dzień i trzykrotnie w nocy rozmyślać nad nietrwałością. Ważne jest, aby pilnie praktykować szlachetną Dharmę. Ważne jest, aby przez cały czas rozwijać miłującą dobroć i współczucie dla czujących istot. Ważne jest, aby skutecznie odrzucić przywiązanie do zjawisk i materialnych rzeczy. Ważne jest, aby osiągnąć pewność w bezbłędnych ustnych wyjaśnieniach. Ważne jest, aby we właściwy sposób dochowywać samaji i ślubowań. Ważne jest, aby twój umysł stawał się coraz bardziej przejrzysty. Ważne jest, aby nie wyjawiać tajemnych pouczeń nieodpowiednim ludziom. Ważne jest, aby podczas praktyki zdobyć się na wysiłek i przebywać na odludziu. Jeżeli postępujesz w ten właśnie sposób, twoja praktyka Dharmy zakończy się powodzeniem.

ŚCIEŻKA DHARMY

Mistrz Padma powiedział: Jeżeli chcesz praktykować Dharmę, oto ścieżka. Pani spytała: Co należy zrobić? Mistrz powiedział: Jeżeli pragniesz dostrzec znaczenie Dharmaty, musisz podążać za mistrzem. Jeżeli pragniesz wyzwolić się z samsary, musisz porzucić domowe życie. Jeżeli rozumiesz, że musisz umrzeć, musisz praktykować Dharmę. Jeżeli pragniesz praktykować niedualizm, musisz porzucić aktywności. Jeżeli pragniesz doskonalić pozytywne właściwości, musisz zrealizować praktykę. Jeżeli pragniesz odrzucić nieszczęścia, musisz porzucić wyznawców i towarzyszy. Jeżeli pragniesz osiągnąć doświadczenie, musisz często odbywać górskie

odosobnienia. Jeżeli pragniesz uwolnić się od przywiązania, musisz porzucić ojczyznę. Jeżeli pragniesz oglądać przedstawienie, musisz spojrzeć w świetliste zwierciadło własnego umysłu. Jeżeli pragniesz spełnienia, musisz czcić Guru, jidama i dakinię, którzy są ponad twoją głową. Wydaje się, że nie ma nikogo, kto praktykowałby nauki prowadzące do wyzwolenia.

WYTRWAŁOŚĆ

Mistrz Padma powiedział: Praktykując Dharma z głębi serca, musisz być wytrwała. Pani spytała: Co to znaczy? Przyjaciele i potomstwo, jedzenie i bogactwo, wszystko to są iluzje; porzuć je zatem. Rozrywki, honor i pozytywne warunki są poważnymi przeszkodami; porzuć je zatem. Towarzystwo, krewni i ludzie z twego otoczenia, wszyscy oni są korzeniami samsary oraz przyczynami przywiązania i gniewu; porzuć ich zatem. Lata i miesiące, dni i chwile, wszystkie one skracają czas, jaki pozostał ci do śmierci; a zatem praktykuj szybko. Ludzie, którzy nie posiadają wytrwałości i prawdziwego celu uważają krewnych, jedzenie, majątek i potomstwo za coś wyjątkowego. Rozproszenia uważają za pozytywne warunki. Towarzystwo uważają za przyjemność. Nie zauważają mijających lat, miesięcy i dni i liczą długość swego życia. W chwili śmierci będą zmuszeni stać się własnymi przewodnikami.

TRUDNOŚCI ZWIĄZANE Z PRAKTYKOWANIEM DHARMY

Mistrz Padma powiedział: Praktykowanie Dharmy jest naprawdę trudne. Pani spytała: Co to oznacza? Mistrz odpowiedział: Istnieje niebezpieczeństwo utrzymywania błędnych poglądów. Twory umysłu można błędnie wziąć za medytację. Najgorszym wrogiem jest łamanie ślubowań samaja. Zachowanie zostaje oszukane przez negatywne działania ciała, mowy i umysłu. Wygórowane ambicje niszczą nauki. Pragnienie zdobycia bogactwa sprawia, że Dharma zanika. Krytykowanie innych powoduje złamanie ślubowań. Lgnięcie do cierpienia jako czegoś realnego powoduje wypaczenie ścieżki. Pragnienie upragnionych rzeczy powoduje utratę skromności. Wszystkie zdobycze i cała sława tego życia powodują wypaczenie celu. Nauczyciele, którzy nie praktykują Dharmy, sprawiają kłopoty, a tego typu medytujący wpędzają w przygnębienie.

SPOSOBY POZWALAJĄCE CZUĆ SIĘ WYGODNIE I PRZEBYWAĆ W SPOKOJU

Mistrz powiedział: Istnieją sposoby, aby czuć się wygodnie, jeśli wiesz jak. Pani powiedziała: Wyjaśnij je, proszę! Mistrz rzekł: Wyzwolony od dualistycznego związania pogląd - jest łatwy. Wyzwolona od ospałości, pobudzenia i rozproszenia medytacja - jest łatwa. Jeżeli przywiązanie jest oczyszczone jak przestrzeń - zachowanie jest łatwe. Jeżeli splamienia

umysłu zostały oczyszczone - doświadczenie jest łatwe. Jeżeli umysł jest wolny od strapień - w miejscu, w którym przebywasz czujesz się wygodnie. Jeżeli stronniczość jest oczyszczona - współczucie jest łatwe. Jeżeli dualistyczne związanie jest oczyszczone od wewnątrz - szczodrość jest łatwa. Jeżeli wie się, że jedzenie i bogactwo są iluzoryczne, zadowolenie przychodzi z łatwością. Jeżeli nie zachowujesz się arogancko, twoje codzienne działania przychodzą z łatwością. Jeżeli nie prowadzisz domowego życia, zadowalając się biedą, bez trudu znajdziesz środki utrzymania. Jeżeli nie ubiegasz się o szlachetne właściwości, towarzyszenie innym przychodzi bez trudu. Jeżeli jest się wolnym od dziecinnego zachowania i lgnięcia do ego, przebywa się w spokoju. Jeżeli spotyka się szlachetnego mistrza, który posiada współczucie i ustne wyjaśnienia, przebywa się w spokoju. Jeżeli rozumie się, że istota Sugaty jest obecna we wszystkich sześciu rodzajach istot, łatwo jest odczuć, że są one twoimi bliskim krewnymi. Jeżeli przebijesz się przez przywiązanie, będziesz czuł się wygodnie we wszystkim. Jeżeli przejawienie i egzystencja zostają spontanicznie wyzwolone, łatwo jest odkryć wielką błogość. Jeżeli wie się, że widoki i dźwięki są złudzeniem, łatwo jest przedrzeć się poprzez nieszczęście. Jeżeli rozpoznasz swoją naturalną twarz, łatwo jest wyzwolić się od wysiłku i walki. Jeżeli myśli rozpoznaje się jako Dharmatę, łatwo jest wykorzystać jako medytację wszystko to co widzisz. Jeżeli to zrozumiesz, będziesz czuć się wygodnie we wszystkim. Czujące istoty mrocznej epoki, które nigdy nie odstępują od lgnięcia do ego, nie znajdują szczęścia. Wszystkie te istoty należy żałować.

SPOSOBY NA SZCZĘŚCIE

Mistrz powiedział: Istnieją sposoby na szczęście, jeżeli tylko potrafisz zastosować się do tych wyjaśnień. Pani spytała: Co powinniśmy robić? Mistrz powiedział: Ponieważ bagnista dziura przywiązania i lgnięcia nie ma dna, będziesz szczęśliwa, jeżeli porzucisz swoją ojczyznę.

Ponieważ studiowanie i rozmyślanie nad dziedzinami wiedzy nie ma końca, będziesz szczęśliwa, jeżeli urzeczywistnisz swój umysł. Ponieważ zwykłe pustostowie nie ma końca, zachowując milczenie będziesz szczęśliwa. Ponieważ nie ma końca światowym rozproszeniom, będziesz szczęśliwa mogąc przebywać w samotności. Ponieważ aktywnościom nie ma końca, będziesz szczęśliwa, jeżeli uda ci się porzucić działania. Ponieważ nagromadzone bogactwo nigdy nie daje zadowolenia, będziesz szczęśliwa, jeżeli odrzucisz przywiązanie. Ponieważ zniechęcenie wrogowie nigdy nie zostaną ujarzmieni, będziesz szczęśliwa, jeżeli potrafisz przewyciężyć swoje przeszkadzające emocje. Ponieważ krewni, do których jesteś przywiązana, nigdy nie zostaną zadowoleni, będziesz szczęśliwa, jeżeli uda ci się odciąć tęsknotę. Ponieważ korzeń samsary nigdy nie został odcięty, będziesz szczęśliwa, jeżeli potrafisz całkowicie przedrzeć się poprzez lgnięcie do ego. Skoro myślom i koncepcjom nie ma końca, będziesz szczęśliwa mogąc

całkowicie odciąć aktywność myślową. Na ogół czujące istoty, które nie są wolne od lgnięcia do ego, nie są szczęśliwe. Przez długi czas będą cierpieć w światach samsary.

ZAGUBIENIE SIĘ

Mistrz Padma powiedział: Jest wielu joginów, którzy błędzą i po złożeniu ślubowań stają się zwykłymi ludźmi. Pani spytała: Co to znaczy? Mistrz powiedział: Błądzi jogin, który mówi o poglądzie bez rozpoznania natury umysłu i kieruje się z poglądem we wszystkich pozostałych kierunkach. Błądzi jogin, który więzi swój umysł i - nie posiadając zrozumienia - angażuje się w "medytację głupoty". Błądzi jogin, który twierdzi, że wszystko jest umysłem i postępuje w sposób frywolny. Pani spytała: Jak unika się zagubienia? Mistrz powiedział: Nie błądzi jogin, który rozpoznaje, że zjawiska są umysłem i przyjmuje Dharmakaję za ścieżkę. Nie błądzi jogin, który całkowicie przedarł się poprzez wszystkie twory umysłu i upewnił się w posiadaniu poglądu. Nie błądzi jogin, który stosuje to w praktyce i bierze świadomość za ścieżkę. Nie błądzi jogin, który rozumie, że zjawiska są pomocnikami i jest wolny od przywiązania i lgnięcia. W każdym razie w epoce degeneracji większość joginów błędzi. Niewielu tylko unika tego.

COŚ CZEGO NIE DA SIĘ UNIKNAĆ

Mistrz Padma powiedział: Podczas praktykowania Dharmy nie da się uniknąć pewnych ważnych rzeczy. Pani spytała: Co to znaczy? Mistrz powiedział: Jeżeli rozpoznasz obecną w tobie współwytłaniającą się mądrość, nie ma możliwości, by uniknąć osiągnięcia oświecenia. Jeżeli rozpoznajesz, że właściwością samsary jest nie kończące się nieszczęście i odwracasz od niej swój umysł, nie ma możliwości, by uniknąć wyzwolenia z samsary. Jeżeli nie utrzymujesz uprzedzeń w stosunku do szkół filozoficznych, nie ma możliwości, by uniknąć zdobycia bezgranicznej wiedzy. Jeżeli rozpoznajesz, że samsarę charakteryzuje nieustanne cierpienie i odwrócisz od niej umysł, nie ma możliwości, by się z niej nie wyzwolić. Jeżeli nie oddzieliłaś się od lgnięcia i dualistycznego związania, nie ma możliwości, by uniknąć ponownego upadku w samsarę. Ponieważ mądrość nie ma żadnej konkretnej formy, to jeżeli wiesz jak spontanicznie oczyścić pięć trucizn nie ma możliwości, abyś odrodziła się w piekle. Nie ma tu nikogo kto znałby te metody, wszyscy więc przez długi czas będą wędrować w samsarze.

BRAK OSIĄGNIĘĆ

Mistrz Padma powiedział: Sposób, w jaki ludzie praktykują Dharmę, nie przyniesie żadnego rezultatu. Pani spytała: Co to znaczy? Mistrz powiedział: Podczas udzielania nauk zbaczają w przesadę i obmowę. Podczas uczenia się, błąkają się pomiędzy nadzieją i lękiem. Podczas uczestniczenia w pudży

ofiarnej, Igną do jedzenia i picia. Podczas medytacji błakają się pomiędzy ospałością i pobudzeniem. Podczas gromadzenia zasługi błądzą w poszukiwaniu szacunku i materialnych korzyści. Kiedy osiągają zręczność w wiedzy, zbaczą w jeszcze większe Ignięcie. Jeżeli są związani z wieloma uczniami, błądzą w napięciach, pojawiających się w związku z ich praktyką Dharmy. Jest zbyt wielu praktykujących, którzy we wszystkim co robią, występują przeciw Dharmie.

ZAROZUMIAŁOŚĆ

Mistrz Padma powiedział: Ci tak zwani praktykujący Dharmę w swej arogancji i zarozumiałości mają wielkie ambicje. Pani spytała: Co to znaczy? Mistrz powiedział: Niektórzy są zarozumiali uważając, że posiadają wiedzę i mogą nauczać innych. Inni są zarozumiali, uważając siebie za szlachetnych praktykujących Dharmę. Jeszcze inni są zarozumiali, uważając siebie za medytujących, którzy żyją w samotności górskiego odosobnienia. Niektórzy są zarozumiali, uważając siebie za potężnych i posiadających duże zdolności. Inni na widok bogactwa czy upragnionego obiektu upodabniają się do drapieżnego zwierzęcia, które poczuło krew. Widząc coś niepożądanego lub szkodliwego, uciekają jak dziki jak wypuszczony na wolność. Są zafascynowani własnymi zaletami jak wtedy gdy widzą oko w pawim piórze. Zazdroszczą innym zalet jak strzegący własności zły pies. W każdym razie ci zarozumiali praktykujący Dharmę są własnymi arcywrogami. Szkoda mi tych ignoranckich ludzi, którzy znajdują się we władaniu Mary.

PRZEDARCIE SIĘ POPRZEZ ZŁOŻONOŚĆ DOBRA I ZŁA

Mistrz Padma powiedział: Podczas praktykowania Dharmy niezbędne jest przedarcie się poprzez złożoność pozytywnych i negatywnych czynów. Pani spytała: Co to oznacza? Mistrz powiedział: Kiedy konceptualne myśli, które utrzymują pojęcie ego, przestaną się pojawiać - nie ma Dharmy, nie ma negatywnych czynów, nie ma karmy, ani dojrzewiania karmy. Wówczas przedarłaś się poprzez złożoność pozytywnych i negatywnych czynów. A zatem dopóki więc nie przestaną się pojawiać myśli utrzymujące pojęcie ego, dopóty będzie się gromadzić karma i pojawiać rezultaty. Również pozytywne działania będą gromadzić karmę i przynosić rezultaty. Jeżeli konceptualne myśli przestaną się pojawiać, przestaną się pojawiać pozytywne i negatywne działania, a wraz z tym również ich rezultaty. Zwie się to "wyczerpaniem przyczyn i warunków", a także "prawdą ostateczną". W przyszłości, podczas pięciuset lat degeneracji ludzie, którzy nie rozpoznali Ignięcia do ego i nie osłabili swych konceptualnych myśli, będą się angażować w popełnianie negatywnych działań. Mówiąc, że posiadają ostateczny pogląd, będą utrzymywać, że ostrożność wobec skutków pozytywnych i negatywnych działań, jest niskim poglądem. Bagatelizując prawo karmy będą utrzymywać, że ich umysły są oświecone. Będą też ludzie postępujący w frywolny i

nieokreślony sposób. Ich postępowanie jest wypaczone i poprowadzi zarówno ich, jak i innych w niewłaściwym kierunku. Nawet przez chwilę nie idź za ich przykładem! Ja, Tsogyal, ignorancka kobieta, przez długi czas służyłam mistrzowi, Nirmanakaji. Przy innych okazjach udzielał mi rad odnośnie praktyki Dharma, które wytrwale zachowałam w swojej doskonałej pamięci, a następnie zebrałam i spisałam dla pożytku przyszłych pokoleń. Ponieważ przeznaczeniem tych nauk nie jest rozpowszechnianie ich w obecnym czasie, dlatego ukryłam je jak cenny skarb. Oby spotkały wartościowych ludzi, dla których są przeznaczone.

Ten "Cykl Nauk w pytaniach i odpowiedziach" został przekazany do spisania w wysoko położonej pustelni w Chimphu, ósmego dnia ostatniego księżycowego miesiąca w Roku Zająca.

Pieczęć skarbu.

Pieczęć ukrycia.

Pieczęć powierzenia.

Copyright © 2009 Jacek Sieradzan

Wersja wstępna, niesformatowana – zabronione jest powielanie wersji drukowanej i elektronicznej oraz umieszczanie tekstu na stronach WWW bez zgody tłumacza.

Opublikowano za zgodą Jacka Sieradzana na blogu Tseringa (www.tsering.wroclaw.pl)